

Onbevangen instappen op latere leeftijd

‘Ineens een eigen boot...’

De meesten van ons zijn al vroeg met zeilen in aanraking gekomen. Veelal ‘erfelijk belast’ door onze ouders. Het kan ook anders. Kees Broersen bijvoorbeeld stapte pas op zijn 58ste in. Zeilen leren met vallen en opstaan.

Oud-docent Kees (1950) en zijn vrouw Hanneke zijn doeners. Altijd al graag gereisd en gefietst. Ze trokken zelfs een jaar lang op de fiets door Azië. Daarna gingen ze bergwandelen. Beide sporten vragen wel krachtsinspanningen en al ouder wordend zochten ze een alternatief. “Naar Bratislava met de boot!” grapte Kees eens. Het werd een running gag in de familie.

“We gingen naar motorboten kijken”, vertelt Kees, “maar die bevielen ons niet zo en een motorsailor evenmin. We waren blij dat de motor uitging... Toen wisten we: het was de rust op het water waarvoor we vielen. Daarom leek zeilen wel wat, hoewel ik dacht dat ik dat helemaal niet kon.”

foto: © Kees Broersen

FOTO'S KEES BROERSEN TEKST LAURENS VAN ZIJP

KAJUITJACHT

Kees vervolgt: “Het was een droom, we wilden verder weg, naar de Middellandse Zee bijvoorbeeld en zagen een zeilboot als caravan.” De broer van Kees bleek een steun en toeverlaat en een stimulerende factor. Hij zeilde wel; hij gaf adviezen en drong erop aan om meteen een compleet kajuitjacht te kiezen.

Kees: “Dat durfde ik eigenlijk niet, wij vonden 20 voet al heel wat.”

BEGINNERSCURSUS

2008 stond in het teken van ‘omscholing’; Kees en Hanneke volgden een beginnerscursus bij Henk van Gent op de Kralingse Plas. Kees, opgetogen: “Henk is een briljante leraar, in een paar middagen bracht hij ons de fijne knepen van het zeilen bij. Ik ontdekte dat zeilen helemaal niet zo moeilijk is.”

Die zomer vierden Hanneke en Kees vakantie in eigen land en door zeilboten te huren deden ze gaandeweg meer zeilervaring op. Kees: “Met vallen en opstaan. Ik heb wat vastgezeten in het riet... Maar je leer het beste door iets te doen. Dat heb ik ook altijd tegen mijn leerlingen gezegd: ‘Je mag fouten maken.’ Voor het zeilen geldt wel: bouw altijd een veiligheidsmarge in.”

AANSCHAF

Daarover straks meer. Diezelfde vakantie fietsten Hanneke en Kees rond het IJsselmeer om naar zeilboten te kijken. “We hoefde geen groot schip, maar een waar we ons lekker in voelen. Met een licht interieur. We waren allebei enthousiast over de Elan.”

Met zijn goede maat Gio zeilde Kees nog een aantal malen in huurboten, totdat in het najaar van 2008 de knoop werd doorgehakt. Kees kocht een Elan 34 die in Monnickendam

**‘Een eigen boot.
Natuurlijk was dat eng...’**

**‘Raak je onbevangingheid
niet te snel kwijt kwijt...’**

foto: © Kees Broersen

te koop lag. Een sprong in het diepe. Of zoals Kees het formuleert op zijn site: ‘Toen hadden we ineens een eigen boot...’ (zie www.kees-broersen.nl) Terugblikkend zegt hij: “Natuurlijk was dat eng. Ik had het gevoel van ‘wat moet ik nu?’ Over angst en twijfel in de zeilerij lees je trouwens weinig.”

LEERGELD

Met zijn broer aan het roer voeren ze de *Chirripo* via de staandemastroute naar een ligplaats in Hellevoetsluis. Zeilers waren ze nog lang niet. Krassen en butsen in de boot getuigen van een heftig leerproces. Kees verbloemt het niet: “Dat je tijdig moet tegensturen bij het wegvaren leerde ik in de praktijk, inclusief schade, maar dat zie ik als leergeld.”

Een schipperscursus bij Enjoy Sailing kwam van pas en ook de theorie werd stevig bijgespijkerd: vaarbewijs, marifooncertificaat, theoretische kustnavigatie, et cetera. Kees: “Wat theorie betreft behoor ik zeker niet bij de ‘reklijken’.”

BUITENGAATS

Met Hellevoet als uitvalsbasis verkende Kees de Deltawateren. De eerste keer buitengaats was een onvergetelijke ervaring. Samen met Hanneke ging het van Vlissingen naar de Roompot. Kees: “Een zonovergoten dag, met 10 knoop wind. Het was kicken: de ruimte, de verrassing dat de zee nooit saai is, altijd afwisseling met kleuren, golven en een horizon waarop je allerlei dingen ziet. Een compleet andere beleving. Het versterkte ons gevoel: dit willen we!” Zo verlegden Kees en Hanneke stapsgewijs hun grenzen; voor het eerst naar Scheveningen, naar Blankenberge en steeds een stukje verder.

SERIEUZE REIZEN

In 2010 volgde een grote sprong: naar Denemarken. Aan die reis ging drie weken inslingeren op het IJsselmeer vooraf. Ze kregen alle beginnersgeluk op weg naar het Kielerkanaal: 20 knopen wind in de rug. “Maar”, zo benadrukt Kees opnieuw, “we hadden wel goed de weerkaarten bestudeerd en het tij uitgerekend.” Op zee deden ze steeds

**‘Mooie reizen maken.
Dat is wat we wilden...’**

nieuwe ontdekkingen, bijvoorbeeld het sturen op golven. “Hanneke had dat veel eerder onder de knie dan ik”, zegt Kees, “we vormen een goed team, maar zij is sowieso een betere zeiler dan ik.

In de Jade is veel scheepvaart van en naar Hamburg. Er liggen daar ook veel schepen voor anker. Het duurde een tijdje voor ik doorhad welke schepen varen en welke niet. Een kwestie van naar de boeggolf kijken. Simpel, maar niemand had me dat ooit verteld...”

Na de Oostzee volgden serieuze zeilbestemmingen als de Solent (in 2011) en de Scillies, Bretagne en de Kanaaleilanden (in 2012). Na vier jaar heeft Kees ruim 7000 mijl op het log staan... En er zullen meer mijlen volgen, want, zo zegt hij, “We staan pas aan het begin van het zeilen.”

GOED ZEEMANSCHAP

“Natuurlijk mogen mensen vragen of het wel goed zeeman-schap is om met weinig ervaring naar zee te gaan. Die vraag heb ik mezelf ook gesteld.

Terugkijkend kun je zeggen dat ik mij toen minder bewust was van datgene van wat er kon gebeuren dan nu. Aan de andere kant, we hebben geen overdreven grote risico's genomen: ons goed voorbereid, vesten aan, aangeliend, reddingsmiddelen aan boord. Wat scheepvaart betreft heb ik een eenvoudig principe: als er iets groots aankomt, ben ik weg. Ik ga altijd achterlangs. Veiligheid voor alles is mijn devies. Ik houd altijd een veiligheidsmarge aan, bijvoorbeeld bij het passeren van een drempel. En: we bestuderen de weersverwachting grondig. Je moet altijd respect hebben voor de natuur, want die is sterker dan jij. Dat hebben we in de bergen geleerd...”

“Mijn advies aan beginners: bereid je theoretisch goed voor, leer manoeuvreren, maar gá vooral! Want het meeste leer je in de praktijk. En, raak je onbevangenheid niet te snel kwijt, want anders ga je niet meer...!” ☹

